

Bucurie, nostalgie și teamă de necunoscut

Înlăturarea monopolului facultăților de stat asupra învățământului artistic a adus cu sine și creșterea numărului promoțiilor de actori gata, în fiecare an, să fie "absorbiți" de piața teatrală românească. Teoretic, stăm foarte bine. Ne putem lăuda, fără nici un fel de probleme, cu o ofertă artistică extrem de bogată, demnă de o țară civilizată. Practic, riscăm să suferim foarte mult. Ceva mai puțin, doar dacă absolvenții facultăților cu profil artistic – deopotrivă de stat sau particulare – sunt conștienți că profesiunea pe care și-au ales-o este una "liberală", că nu vor putea lucra altfel decât pe contracte de scurtă durată, că au nevoie obligatoriu și de o altă pregătire, care să le permită, în cazuri extreme, câștigarea traiului de zi cu zi. Și totuși. Dacă regulile/condițiile de mai

sus sunt respectate, putem spera că lupta pentru contracte nu va cere compromisuri foarte mari și că vor câștiga aproape întotdeauna cei mai buni (prefer formulările de tipul "compromisuri foarte mari" și "aproape întotdeauna" în locul simplelor cuvinte "compromisuri" sau "întotdeauna"). Fiecare artist pleacă, însă, la drum plin de speranțe. Printre ei, și absolvenții clasei prof. univ. Constantin Codrescu, secția Actorie a Facultății de Arte din cadrul Universității Ecologice București.

S-au prezentat la Gala pe care universitatea le-a dedicat-o în întregime cu trei piese foarte grele: **Azilul de noapte** de Maxim Gorki, **Unchiul Vanea** de Anton Pavlovici Cehov și **Gaițele** de Alexandru Kirițescu.

Ceea ce m-a frapat a fost plăcerea interpretării personajelor. Eforturile,

munca pe care le depuseseră pentru a deveni actori profesioniști și a-și menține acest statut au fost evidente. S-au străduit să fie cât mai buni, să-și demonstreze, în primul rând lor înșile, că ar putea, că ar merita să ajungă "acolo", indiferent de ceea ce înseamnă asta pentru fiecare dintre ei. Pasiunea ce i-a călăuzit până la absolență ar trebui să-i ghideze în continuare, să le arate drumul cel mai bun, momentele în care să lupte "pe viață și pe moarte", clipele în care să renunțe sau în care să se reprofileze.

În rest, numai de bine. Gala, deși foarte modestă, i-a ajutat să fie văzuți, să se scrie despre ei, să fie invitați – eventual – la audiții pentru noi spectacole. Să plângă de bucurie, de nostalgie și de teamă de necunoscut.

Irina Ionescu

Epilog șagalnic la Gala Absolvenților U.A.T.C.

Ziarul "Cronica Română" a oferit un premiu pentru management cultural echipei de zece studenți de la Teatologie, condusă de Roxana Crișan.

*Zece fete mititele
au muncit cu spor la Gală.
Parcurgând momente grele,
s-au acoperit de fală.*

Preț de circa o săptămână,

*au ținut frâiele-n mână.
Le-a încununat o zână,
ziarul "Cronica Română".*

*Și s-au bucurat fecioarele,
dar și profesoarele.*

*Munca lor fiind de soi,
le felicităm și noi.*

**Un grup redacțional
București, 40° C**

dialog

Convorbire, în mai multe etape, cu Miriam Răducanu

"Momentul de față, inundat de frivolitate, de ieftinătate, de vulgaritate deseori – care aduce succes rapid, dar deformează, strică gustul –, mi se pare foarte periculos. Măsura în toate, și de la cei care oferă, și de la cei care primesc, e de dorit și ar fi salvatoare."

Nume sonor al dansului modern, artist de avangardă, coregraf de elită, profesor strălucit. Cui să mă adresez mai întâi? De fapt, care e statutul dumneavoastră la ora actuală, stimată Miriam Răducanu?

Greu de precizat! Pot să vă spun că unul dintre ultimele spectacole la care am lucrat a fost la TES, în regia Cătălinei Buzoianu, și că ultimul an de învățământ artistic la U.A.T.C. a fost 1994. Practic, am lucrat acasă, câteva piese care s-au difuzat, în

timp, la Televiziune, iar din 1999 predau la Universitatea Ecologică, secția Arte-Actorie.

Aleg foarte atent oamenii pentru eventualele colaborări, mai ales astăzi; deși, așa am făcut toată viața. 25 de ani am fost profesor la Liceul de Coregrafie. În spectacole am colaborat numai cu trei, patru persoane, selecționate cu grijă.

Vă propun să rememorăm câteva dintre momentele care v-au marcat